

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden jedyny zarzut.

Zarzuca ona stronie pozwanej naruszenie art. 17 rozporządzenia nr 517/2014 w związku z art. 6 rozporządzenia wykonawczego 2019/661, poprzez niezasadne anulowanie rejestracji skarżącego przedsiębiorstwa z rejestru wodorowodorów (HFC).

Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2019 r. – GABO:mi / Komisja

(Sprawa T-881/19)

(2020/C 87/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Monachium, Niemcy)
(przedstawiciel: adwokat C. Mayer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanej zapłaty 1 680 681,82 EUR wraz z odsetkami w wysokości 76 552,60 EUR;
- obciążenie pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana powinna zwrócić koszty kwalifikowalne.

- Skarżąca świadczyła swoje usługi w ramach umów o udzielenie dotacji FP6 i FP7. W okresie od 1 sierpnia 2015 r. do 30 kwietnia 2016 r. skarżąca pracowała w ogółem 37 projektach badawczych. Od 1 maja 2016 r. do 30 czerwca 2016 r. skarżąca świadczyła usługi w ogółem 38 projektach badawczych. Wszystkie koszty poniesione w tych okresach spełniają kryteria kwalifikowalności określone w umowach o udzielenie dotacji zawartych przez strony (art. II.14.1). Do chwili obecnej pozwana nie zwróciła tych kosztów. Pozwana jest zobowiązana zwrócić te koszty zgodnie z tymi umowami o udzielenie dotacji.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że potrącenia dokonane w okresie od sierpnia 2015 r. do kwietnia 2016 r. są nieskuteczne.

- Potrącenia dokonane w okresie od sierpnia 2015 r. do kwietnia 2016 r. są nieskuteczne zgodnie z niemieckim prawem upadłościowym. W odniesieniu do części kwoty w wysokości 274 248,27 EUR nieskuteczność potrąceń z roszczeniami skarżącej wynika z § 95 ust. 1 zdanie trzecie niemieckiego prawa upadłościowego (Insolvenzordnung, zwanego dalej „InsO”). W zakresie, w jakim potrącenia dotyczą pozostałej kwoty 1 144 394,33 EUR, zgodnie z wyrokiem z dnia 25 września 2018 r., GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG / Komisja (T-10/16, EU:T:2018:600), ich nieskuteczność wynika z § 96 ust. 1 zdanie trzecie InsO w związku z § 133 ust. 1 InsO (dawne brzmienie).

3. Zarzut trzeci dotyczący nieskuteczności potrąceń dokonanych w toku tymczasowego postępowania upadłościowego (od maja do czerwca 2016 r.).
- Potrącenia dokonane przez pozwaną w okresie od maja do czerwca 2016 r. są nieskuteczne zgodnie z § 96 ust. 1 zdanie trzecie InsO w związku z § 130 ust. 1 pkt 2 InsO. Paragraf 96 ust. 1 zdanie trzecie InsO przewiduje nieskuteczność dla celów postępowania upadłościowego takich potrąceń, które zostały zgłoszone przed otwarciem postępowania upadłościowego albo po nim, jeżeli prawo do potrącenia zostało uzyskane w sposób podlegający unieważnieniu.

Skarga wniesiona w dniu 3 stycznia 2020 r. – Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii / Komisja

(Sprawa T-4/20)

(2020/C 87/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii (Wrocław, Polska) (przedstawiciel: adwokat Ł. Stępkowski)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie braku istnienia roszczenia umownego pozwanej określonego w piśmie z dnia 13 listopada 2019 r. [ref. Ares (2019)6993009], datowanym na dzień 12 listopada 2019 r., i w sześciu notach obciążeniowych wystawionych przez pozwaną z dołączonym pismem przewodnim na kwotę ogółem 180 893,90 EUR, składającą się z kwoty głównej wynoszącej 164 EUR oraz ryczałtowego odszkodowania w wysokości 16 444,90 EUR, a w konsekwencji;
- stwierdzenie, że koszty osobowe będące przedmiotem skargi są kosztami kwalifikowalnymi należnymi od pozwanej;
- zasądzenie od pozwanej zapłaty skarżącemu kwoty 180 893,90 EUR plus ustawowe odsetki za opóźnienie na mocy prawa belgijskiego w wysokości 8 % rocznie od dnia 24 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty kwoty głównej; i
- tytułem żądania posiłkowego – w zakresie, w jakim pismo pozwanej z dnia 13 listopada 2019 r. [ref. Ares (2019) 6993009] stanowi akt zaskarżalny – stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w tym piśmie;
- w każdym wypadku obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy główny dotyczący naruszenia umowy: naruszenie art. II.14 ust. 1 lit. a) i b) w związku z art. II.6 ust. 6, art. II.22 ust. 6 i art. II.24 ust. 1 załączników II do umów o dotację nr 248577-C2POWER, 257626-ACROPOLIS i 215669-EUWB.
2. Zarzut drugi główny dotyczący naruszenia prawa właściwego, a mianowicie prawa belgijskiego: naruszenie art. 1134, 1135 i 1315 belgijskiego kodeksu cywilnego.
3. Zarzut trzeci główny dotyczący naruszenia prawa właściwego, a mianowicie prawa polskiego: naruszenie art. 11³, art. 18 ust. 2 i art. 140 polskiego kodeksu pracy.